

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og
Fiskeri
FLF alm. del - Bilag 285
Offentligt

Til medlemmerne af fødevarer udvalget.

Vi vil gerne ansøge om foretræde vedrørende Copenhagen Rodeo, da vi mener, at rodeo er åbenlys dyremishandling.

Ansvar for, at dyreværnsloven bliver overholdt, er helt overladt til arrangøren og deltagerne i showet. Der bliver nævnt, at hvis dyrene er trænet til at bukke, så skal de træningsmetoder også overholde den danske dyreværnslov.

Vi kan bare ikke se, hvordan det kan være muligt at overholde den danske dyreværnslov. Grundtanken i rodeo er jo, at dyrene skal kæmpe for ikke at blive redet og rytterne skal tvinge dem til dette. Allerede der, strider det, efter vores mening imod § 1 og dermed også imod § 17.

Vi satte os for, at finde ud af, hvordan træningen af rodeo dyr foregår. Vi troede, at det ville blive svært, men viste sig at være så let som ingenting. De forskellige livestock contractors har masser af videos fra træningen af de unge dyr. De er ligefrem stolte af at vise dem frem.

Ved første øjekast ser det ganske fornuftigt ud. Dyrene får en flank-strap og en bucking dummy på ryggen, der så, når de har bukket et stykke tid, falder af. Det harmonerer jo ganske godt med gængse træningsmetoder. Noget blev ved med at genere os ved dyrenes adfærd, når de bukker. Dyrenes reaktioner, når de bukker, er så ekstreme, at det virker helt grotesk. De smider deres kroppe rundt på en fuldstændig uhæmmet måde, der næsten trods deres fysiske formåen, uden hensyntagen til risikoen for at komme til skade. Store tyre springer så højt, at de brækker benene, når de lander, heste kaster sig ind i barrieren og brækker ryg eller nakke.

Sandheden er, at man, starter med ungtyre på 7-8 mdr. og ungheste på 18-20 mdr. De på spændes først en bucking strap, der for dem signalerer, at noget eller nogen, går efter deres bug.

Næste trin er, at der påsættes en "bucking dummy". Denne dummy består af en elektrisk maskine, der med en remote control dels kan løsne buggjorden til maskinen, (siddet bagved albuen og svarer til en sadelgjord) og dels kan udløse store el chok på 5000 volt.

Ideen er nu, at idet døren til startboksen åbnes, stødes hesten eller tyren med en el støder. Dette stød skal dyret så forbinde med et meget større stød der udløses et øjeblik senere af bucking dummyen.

Dyrene får nu gentagne stød og vilde af panik, forsøger de at bukke dummyen af. Når man synes, at de gør det godt nok, udløses dummyen og dyrene bliver befriet. Stødet fra el støderen, kommer uløseligt til at hænge sammen med stødet fra bucking dummyen og i det øjeblik den mærker stødet, starter bukningen for at komme af med dummyen, så hurtigt som muligt.

Der skal ikke megen kendskab til dyrs adfærd og indlæring, for at forstå, at så lærer tyren eller hesten, efter at have været udsat for dette et par gange, hvad de risikerer, når de påmonteres en flankstrap.

Wild Horse Race, der også påtænkes at blive vist i Parken er en disciplin, hvor hold på hver 3 mand udstyres med hver deres "vilde" hest. Hestene skal nu overmandes og det hold, som først har tvangssadlet hesten og under rytter får den over en målstreg i den anden ende af arenaen, vinder.

Der er flere hold i arenaen samtidig. Hestene er skræmt fra vid og sans, kæmper så desperate for at slippe væk, at de ofte skader både sig selv og de andre heste i arenaen.

Der er helt klar overtrædelse af dyreværnsloven.

Det er umuligt at afholde netop denne disciplin uden at påføre hestene væsentlig ulempe (§ 17), da hestene nødvendigvis, for at opnå den såkaldte underholdningsværdi, skal kæmpe imod at blive sadlet og redet.

Hvilket ud fra alle anerkendte eksperters undersøgelser og træningsprincipper medfører, at hestene udsættes for smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. (§1)

Alt dette vil vi gerne have lov til at uddybe nærmere.

Med venlig hilsen Conny Mearlyn Nielsen og Lilli Klausen.